

Møte for lukkede dører
tirsdag den 3 juni 1947 kl. 13.

President: Natvig Pedersen.

Presidenten: Presidenten vil foreslå at møtet holdes for lukkede dører - og anser det for enstemmig bifalt.

Presidenten foreslår videre at Regjeringens medlemmer og de i forretningsordenens paragraf 54 nevnte funksjonærer gis adgang til møtet, og dessuten utenriksråd Andvord, ekspedisjonssjef Rolf Andersen og sekretær Koht - og anser det for enstemmig bifalt.

Dagsorden:

Innstilling fra utenriks- og konstitusjonskomiteen om revisjon av Østgrønlandsavtalen av 9 juli 1924 (innst. S. D.).

Hambro (komiteens ordfører): Der er intet å føye til den korte innstilling, men jeg vil gjerne ha uttalt som en henstilling til Utenriksdepartementet å inndrage alle de eksemplarer av Stortings-meldingen som har vært omdelt. Der står jo på trykk forskjellige ting som ville være meget lite tjenlige hvis den annen part kom i besiddelse av dem. Hele saken er for tiden såvidt ømfintlig på grunn av forholdet til Amerika, at det ville være en vinning at alle eksemplarer av de trykte dokumenter kommer tilbake til Utenriksdepartementet. Vi har erfaring om fra tidligere forhandlinger at dokumenter, selv om de var merket som hemmelige, som var blitt omsendt til våre legasjoner og våre generalkonsulater, kom den annen part i hende. Og både de ting som er trykt som norske ønskemål, og det som er uttalt om at Østgrønlandsavtalen er en ensidig byrde for Danmark, bør for tiden holdes strengt innen våre vegger.

Vi har ønsket i komiteen å gi Regjeringen og Utenriksdepartementet den videst mulige fullmakt under forberedelsen av disse forhandlinger, og jeg kan ikke tilbakeholde den bemerkning, etter de siste meddelelser som er kommet om De Forente Staters forhold til Grønland, at det muligens ikke vil være mulig å oppta noen mer inngående forhandlinger med Danmark på dette tidspunkt, og der ligger selvsagt intet *påbud* overfor Regjeringen i en vedtagelse av innstillingen. Hvis man skulle finne at tidspunktet er særdeles vanskelig, går jeg ut fra at Utenriksdepartementet, i overensstemmelse med det som har vært antydnet både av Grønlands-utvalget og av komiteen, vil søke en rent midlertidig forlengelse av den bestående avtale, uten å komme inn på en drøftelse av spørsmål som i den ene eller den annen form ville trekke inn De Forente Stater.

Komiteen hadde innstillet:

Stortinget gir sin tilslutning til de almindelige retningslinjer for en revisjon av Østgrønlandsavtalen som er utformet i St.meld. nr. 27, som vedlegges protokollen.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes enstemmig.

Hambro: Før møtet heves, ville jeg gjerne rette et spørsmål til utenriksministeren. Under alle de meldinger om gransking av forskjellige etater som vi har sett gjennom disse år, har der ingen melding vært gitt om noen gransking av utenriksetatens folk. Jeg er glad for at der ingen offentlig gransking har funnet sted, og ingen offentlig diskusjon av disse forhold, men det forekommer meg at det ville være naturlig om Stortinget i den ene eller den annen form fikk meddelelser om forhold som i så henseende har påtrengt seg departementets eller Regjeringens oppmerksomhet. Særlig har jeg da i tanke en minister som ble stillet i disponibilitet i 1940, og som i alle disse år har stått i disponibilitet uten at spørsmålet overhodet, såvidt jeg vet, har vært berørt overfor Stortinget eller overfor utenrikskomiteen. Jeg tror det ville være en vinning om utenriksministeren ved leilighet for lukkede dører ville gi noen opplysninger om de granskinger som utvilsomt har måttet finne sted, og gi beskjed også om hvorvidt der var flere av våre diplomater enn denne ene mann jeg sikter til, som syntes å være villig til å tre i forbindelse med Quisling da han dannet regjering.

Jeg nevner denne ene ting - der er også andre som interesserer - fordi den har vært nokså meget omtalt mann og mann i mellom i denne tid.

Utenriksminister Lange: Jeg skal med glede etterkomme denne henstilling fra hr. Hambro. Heldigvis har det vært svært lite behov for gransking, og jeg kan med en gang svare på det siste spørsmålet. Der er ingen annen av våre sendemenn som er i en lignende stilling som sendemann Maseng. Han har søkt avskjed allerede, men har nå anmodet om å få sin sak gransket. Han søkte avskjed allerede sommeren 1945, og fikk da tilsagn om at hans sak skulle tas opp til gransking, men det ble henstillet å vente med det til den store undersøkelseskommisjon hadde avgitt sin innstilling. Det er nu gjort. Han har derfor bedt om å få sin sak tatt opp, og vi har nå de siste tre uker forgjeves forsøkt å komme i forbindelse med hans advokat, som stadig er opptatt. Men denne saken er nå tatt opp, og så snart den er avklaret, vil det rette tidspunkt være kommet til å gi en oversikt over de meget få slike saker som vi har hatt i Utenriksdepartementet.

Protokollen ble opplest uten å foranledige noen bemerkning.

Møte for lukkede dører i Stortinget 3 juni 1947 kl. 13

Møtet hevet kl. 13.10.